

BANHEGYINE ABRANYI MARGIT Memoires

A Boldog első évek!

Elsőször is magamról szeretnék egy keveset írni: Nevem Abranyi Margit. A Margit névvel a harmadik vagyok Nagynénem is Margit volt Dednagyanyám Hemmike után. 1934 Január 14-en születtem. Szokás volt az első fiút is Emilnek hívni de Dedapánk előtt is volt már néhány. En meg gondtalanságban és boldogan nagy szeretetben eltem gyerekkoromat Benito /Beni/ unoka testvéremmel ő tanított meg járni is. Vidamságban muzsikával eltünk ez töltötte be mindennapi életünket! A családban mindenki zongorázott, Edesapám hegedült, Nagyatyám csellózott mindenki énekelt zenevel ebredtünk és feküdtünk le egy csoda világban eltünk!

Edesapám családjáról egy keveset, melynek története visszanyúlik egészen 1250 Az első feljegyzés ebből az időből származik Pirk Othmarról aki turocmegyei varjobbagyok közé tartozott és 1250-ben IV Belától kapta a turoci várhoz tartozó Bobovrik földet /Laszlofalva Borsod megye/ és nemesi levelet, a család címere nyakan nyíllal atlott szarvas. Ezután egészen a XV század feleig csak azt lehet tudni hogy a családot Bobovriki /de lehet Bobovnik/-nak is hívták, amikor is Pal névű tagja felvette az Eordogh nevet. A családból Andras fia, Daniel a XVII-ik század vége fele Szabolcs megyébe szakad, Nyirabrányban lesz birtokos és egyik utoda, Laszlofalvi és Mikefoldi Eordogh Lajos. Ő nagy rajongója volt az irodalomnak, zenének és hazáért a zenei élet központja lett. Sokat itt járt Lavotta János, Bihari János és Rozsavolgyi Márk is. A birtok 20.000 hold volt, rajta az 1827-ben épült kétszintes klasszicista épület ennek tervezője Povolny Ferenc volt.

Családi hagyomány szerint egyszer audienciára ment Ferenc császárhoz, és magával vitte udvari papját is! A jóvalis császár azt kérdezte tőle, hogy a "Pap hozza az ordogot?" Vagy az "ordog hozza a papot?" ez nagyon erzenyén érintette Eordogh Lajost és 1844 Február 3-án nevet a helység után Abranyira változtatta!

Laszlofalvi és Mikefoldi Abranyi Lajosnak három fia volt Aurel róla keveset tudunk, Emil /1820-1850/ Korán írni kezd dramákat, elbeszéléseket. A Szabadságharc idején Szemere Bertalan belügyminiszter titkára és kormánybiztos. Kossuth-Pesti Hírlap munkatársa 1848-ban megalkotta "Jovo" c. radikális lapot. Világos után Apja menlevelet szerez neki és hazaviszi. Utolsó éveit teljes visszavonultságban éli és tudósjában hal meg.

A harmadik fiú Kornel /1822. X. 15-1903. XI.20/ Az ő fia aztán drága Dednagyapám Hempike /1851.I.1-1920.V.20/ volt.

Kornel első zene tanára Kirch János volt, jeles alakja a 19-ik század Magyar zenei életének. 1834-ben nála vendégeskedett Erkel Ferenc és az ő hatására határozta el, hogy a zenének szenteli életét. Párizsban megismerkedett Liszt Ferencsel akivel szoros barátságot kötött ez élete végéig tartott. Kalkbrenner és Chopin tanítványa volt. 1848/49-ben résztvett a forradalmi kormányban és ennek leverése után vissza kellett vonulnia a politikai élettől egy időre. Ezután Mosonyi Mihálytól tanult komponálási technikát. 1860-ban megindította a "Zeneszeti Lapok" c. folyóiratot, ez első volt az Országban. Ennek 16 kötete egyike a legfontosabb dokumentumoknak melyek a kor zenei történetét sugározzák! Megalapította a Orsz.Magyar Dalárda Egyesületet és a Zeneakadémia felállításakor mozgalomban is tevékeny részt vett. Ennek első tanárai között volt Liszt Ferenc, Erkel Ferenc, Nikolits Sándor, Volkmann Robert-el együtt az első 1875/76-os tanevtől 1888-ig. Zeneszerzés, zeneesztétikát,

zene elméletet, magyar zeneszetet, és zenetörténetet tanított!

Sokat komponált is de nagyon fontosak voltak írásai melyekkel megismertette a Magyar közönséggel a kor Európai Nagyjait mint Berliozt, Chopint, Lisztet és Wagnert. Elő volt aki zene iskoláknak tankönyveket írt, elő volt Magyarul zene esztétikáról szóló könyve, sok opera librettót lefordított és több újsághoz is írt ami mai napig is értékes. Értékesek a korabeli zenei életre vonatkozó visszaemlékezései, melyek a kortársakra és korabeli zenei életre vonatkozó fontos források.

Nagyon fiatalon nosult, elvette dalnoki mezo-madarasi Medve Józsefet /1831-1895/ ettől született aztán Kornel és Emil is. Elváltak és elvette Katona Klementinát. /1856 Nov 29-1932 Jul 6/ Klementina több lapban tett közre zene kritikákat, tárcaikat és francia meg angol nyelven regényeket is fordított ezzel gazdagította a Magyar irodalmat. Vera, Costance, Katona Klementina néven is írt.

A csodás Kastélyt ami ma is az "Abrányi Kastély" nevet viseli eladta Gróf Szapary Györgynek és Pestre költözött. /A Szapary család utolsó idős hölgy alakja a mende monda szerint olyan szegény volt a második Világháború után, hogy amikor esti setaját vegezte a faluban innen /onnan is behívták vacsorára -és ez már szokás is volt estenként!

Nyírabrány községben 2003-ban ún. Abrányi Napokat tartottak amire mi a család tagjai is meg voltunk hívva, ezen kívül azok is akik a Kastélyban iskolába jártak mert egy ideig az is volt! Ekkor betekintést nyertünk a Kastélyba is-előtte is többször látogattuk a községet, de a Kastély mindig zárva volt! Csodálatos lehetett fénykorában hatalmas rozsdás márvány lépcsővel az emeletre minden helység építésileg csodálatosan építve a padlason 17 méteres fődény a pince teglái csodás szimétriával építve. Bemutató volt az akkori építészeti művészet! Halálának évfordulóján 1923-ban szobrot állítottak fel Nyírabrányban tiszteretere. Csodás Kulturházat Kornel hatalmas festménye díszíti a bejáratnál pedig szép mondása: "Csak az a nép erős, csak az a nép szabad, hol munka mellett dal fakad!"

Dedám Abrányi Emil mindenkinek Hemptike volt. /1850 dec 31-Pest-Szentendre 1920 maj. 20/ Sajnos nem ismerhettem de életem folyamán nagyon sokat hallottam róla fordításai és verses kötetek könyvtaram legértékesebbjei. Költő és műfordító volt. Elő versei 1866-ban jelentek meg. 1873-tól a Pesti Napló, 1879-től a Magyarország, 1896-tól a **Budapesti Napló, 1904-1907-ig a Nap belső munkatársa. 1889-ben a keleti kerület ögy-i képviselője választottak függetlenségi programmal. 1876-tól a Petőfi társaság tagja, 1885-től a Kisfaludy társaság tagja, 1885-ben a Koszoru c hetilap szerkesztője. Verseinek nagy hatása volt a századvegi ifjúság körében. Műfordításai ma is klasszikus értékek jelentősebbek Byron: Don Juan /1892/, Rostand: Cyrano de Bergerac /1898/ A sasfiók /1903/ Költeményei 1876, Újabb költeményei /1882/ Szabadság Haza /1888/ Marciusi dalok /1899 /**

SZENTENDRE 1906-1920

1906-ban telepedett le feleségével Wein Margit énekesnővel /Dedám Hemptike! / Szentendren részt vett a város életében, irányításában. aktív tagja volt a város Szépítési Bizottságának. Verseit közölték a helyi újságokban, szeretett itt élni. Azt írta egyszer "Szeretném ha a szentendreiek buszkek lennének arra, hogy én ezt a várost választottam öregsegem utolsó menhelye" Szerettek is és ennek különleges megnyilvánulásai voltak róla írott cikkekben és arról a mely tisztelettel tanuskodik az is, hogy meg életében utcat neveztek el róla! Itt élt haláláig egészen 1920-ig.

Hempikének híresek voltak hazafias versei mint például: "Mi a hazá" "A magyar nyelv" "Él a magyar" stb és a "Margit dalok" Ennek egyike így szól:

"Tel van! De nekünk tavasz nyit A kipusztult föld felett. Mosolyodban minden reggel Visszater a kikelet.....". A villa Goldberger Leo tulajdona lett majd 1955-től mint városi szülő otthon működött. A házon 1959-ben emléktáblát helyeztek el melynek a következő volt a szövege: "Az én vallásom a hazám, a szabadság, a testvériség Abrányi Emil a népjogok töretlen harcosa, a magyar szépirodalom kiváló művelője, a Kisfaludy Társaság és a Petőfi Társaság tagja é hazán elt 1906-1920 haláláig. Városi Tanács 1959" 1960-ban az emléktáblát domborművel egészítették ki.

1890-ben ezt mondta "Vegtelen kín volna látnom a Hazát szabadság nélkül, Amde százszor jobban fajna, Hazá nélkül a szabadság"

Felesege Dednagymamam Hemmike Wein Margit volt /Lezsnék 1861 dec 15-Bp 1848 nov 27/ polgári családból származott, Edesapja Wein János a Fovárosi Vizművek megteremtője és felelősje volt. Csodás előrelátással a mai napig is remekül működik a lakosság számára óriási megújulása ellenére!!

Maderspach Karolyne sz Buchwald Franciska /Arad Apr 2-Budapest Dec 6/

Hemmike Nagymamája Maderspach Karolyne Buchwald Franciska volt. Ruszkabányai kohómernök felesége, akinek Vasgyára volt és 4000 embert alkalmazott. Ő volt felfedezője az "Iven fuggo vonorudas vashid"-nak A forradalom idején fegyvereket szállított a hadseregnek. Agyukat és 20.000 landszát és más fegyvert. Felesege az 1848/49-es szabadságharc idején a bujdosokat támogatta/rejtegette a honvédek oltalmazója volt, többek között Bem és Kmetty tábornokokat . Kossuth Lajos utolsó előtti mo-i éjszakáját is a hazában töltötte. 1849 VII 15-en. Ezért 1849 Aug 23-an a szabadságharc egyik büntető akciója révén a főtérén J.J. Haynau /1786-1853/ príbekei nevezetesen Grober osztrák kapitány Ruszkabánya Piacteren ruháit letépvé nyilvánosan megvesszőztette. A 45 éves öt gyermekes családját! Ezután börtönbe is vetette. Negy príbeke vesszőzte és a nyomok a hatán élete végéig megmaradtak! Ezt férje annyira szívere vette, hogy az egyik agyúja ele kötötte magát és öngyilkosságot követett el! Ha ez nem lett volna elég az osztrák megtorlóknak, kiasattak sirjából Maderspach Ferenc ezredes Franciska sógorát, aki Zombolyán Január 20-an elesett és a Piacteren felakasztatta közszemlére!

1909 X 10-en a ruszkabányai Mozsár hegyen emlékoszlopot állítottak fel ennek emlékére. Maderspach Karolyne pedig évekig próbált elégtételt szerezni a rajta esett gyászát - eredménytelenül!!

Abrányiné Wein Margit Dednagymamám Hemmike /Lezsnék 1861 Dec 15-Bp 1948 nov 27/

Sokszor beszélgettem vele és életének két legnevezetesebb eseményéről szerettem mesélni. Ez a Szinpad volt és hazasága Hempikevel. Hemmike jól emlékezett arra, hogy már 16 évesen tanítónői oklevele volt és Szüleivel meséltek, hogy beszélni még nem tudott de már énekelt! Latogatta az Operaiskolát és Kaldy Gyula volt legelső mestere. 19 évesen vizsgázott le de akkor a sors összehozta Hempikevel így minden művészi ambíciót felretéve férjhez ment! Az első két évben két fiú gyermeket szült Nagyikánkat Abrányi Emil és testvérét Gabort aki differenciában 3 1/2 éves korában Karácsony este halt meg! Ezt 12 évesen hallottam és a mai napig átérem a Szülők fájdalmát! Hemmike igen büszke volt arra, hogy operái működése során egy egész sereg olyan művészrel

szerepelhetett akik világvizonylatban is híresek lettek. Elso igazgatója Mihalovits Odon ellenezte a ferjhezmenest mert azzal tonkre mehetett volna Hemmike karrierje de o nem torodott veleszerelmes volt!

A nyolcvanas evek folyamán sokat működött együtt Erkel Ferencel aki nem volt rest a Svabhegyre - ahol akkor laktak-felmenni, hogy Hemmikének az Alvajaro című operát személyesen betanítsa! Palyafutása során Mahler Gusztav és Nikisch Artur is igazgatói voltak és sokat működött együtt Leoncavalloval, Puccinivel, Mascagnival és Goldmark Karollyal is. Amikor a világhíres olasz vendégek tiszteletére nagy bankettet rendeztek Hemmike helye mindig mellettük volt, nem azért mert kitűnően beszelt olaszul, hanem mert ok maguk is így kívántak!

Hazassága után első fellepése a budai Varszinházban majd a Nemzeti Színházban volt /Akkor még nem volt még az Operaház/ A próba fellepés nagy sikerrel és szerződéssel is járt így került Hemmike az Operaház legelső együttesébe mint fiatal és szerény kezdő! Az Operaház megnyitására 1884 Szeptember 27-én került sor ünnepi díszelőadás keretében amelyen ott volt I Ferenc József király is. Ezen az előadáson maga Erkel Ferenc vezényelte a Bank Bant. Hemmikere egy igen kis szerep jutott egy apró de erre is nagyon büszke volt. Az operában sok igen akkor híres énekes énekelt mint Bertolucci Viktoria, Hajos Zsigmond, Odry Lehel, stb. Az Opera első együttesében bár Podmaniczky Frigyes intendánsága és Erkel Sándor igazgatása alatt nem kisebb nevek szerepeltek, mint Turulla Emma, Perotti Gyula, Broulik Ferenc, Takats Mihál és még többen.

Hemmikének aztán a véletlen meghozta az első feltűnő sikert. Meyerbeer "Észak csillagában" vendégszerepelt akkor fénypont elő Bianchi Bianca a bécsi udvari operaház ünnepelt primadonnája. Van egy kis koloratúr szerep is az operában: Prascovia. Erkel Sándor tanította be az operát de nem volt megelegedve az alakítójával így a szerepet Hemmikere osztotta, ő meg egy kenyés kadencia után nyíltzini tapsot kapott! Mondta, hogy azután felvillanyozva folytatta az éneklést!

Ezután kapta a legszebb szerepeket mint Gara Mariát a Hunyadiban, Rozinát a Szevillaiban, Oféliát a Hamletben, Zerlinát és Cherubint mind ezt nagy élvezettel énekelte!

Ezután megjelent mint az Opera új igazgatója Mahler Gusztav. A magyarokkal szemben taplalt ellenszenvéről és rossz modoráról legendákat beszéltek, de Hemmiket ő is értékelte és az ő általa vezényelt első Opera főszerepét a "Granadai éji szallas"-ban neki adta. Ez nagy megtiszteltetés volt! Mivel Mahler elment jött Nikisch Arthur és az ő vezényelése alatt énekelte a Deneverben "Rosalindát" egyik legkedvesebb szerepét. Oriási sikere volt. Ennek keretében, aztán az Operaház színpadán elénekelt két magyar dalt is amit alio ováció követett! Végül Puccini Manonját, Leoncavallo Bajazzo-jában Neddat énekelte -és ő volt az első aki Puccini Operáit Magyarul énekelte- mindezekben a szerepekben nagy ünneplésben volt része. Ezekkel aztán járt Bécsben, is egy Sonsogno-staggione keretében és a szereplesek után Zichy Géza gróf az akkori intendáns külön köszönetet mondott Hemmikének és gratulált köszönve a dicsőséget amit a császár városban a magyar királyi Operának szerzett ez akkoriban igen igen nagy szó volt!! Közben Hemmike szerepelt még Kassán, Szegeden, Miskolcon ahol színpadon és hangversenyeken oriai sikereket aratott!

Nikisch után Hemmike énektanára került az Opera élére Kaldy Gyula ekkor sok premierje volt, mint Musette, Ninon, Carmen és még sok más híres szerep. Utolsó szerepe Vero György "Cleopatra" c operájában volt melyben három hónapig szerepelt vidéken. Ezután elfaradva Hemmike elfogadta

Mihalovits Odon barati ajánlatát és a Zeneakadémia enektanszakanak vezetését. Itt tanított 1901-től 1918-ig.

Ezután aztán Hempikevel Szentendrere költöztek ahol boldogan éltek Helyi újságokban olvastam, hogy a szentendrei csodajára jártak Hemmikenek és nagyon sokan leültek a villa kertjén kívül, hogy amikor gyakorolt csodás hangjában gyönyörködjenek Itt éltek Hempikevel egészen 1920-ig haláláig. Akkor építette Hemmike a Sasadi csodás házat mely sokunknak otthona volt egészen 1947-ig.

Abrányi Emil /Nagyika/ 1882 Szept 22-1970 Febr 11/

Nagyapám Abrányi Emil zeneszerző és karmester volt, tanulmányait Budapesten a Zeneakadémián végezte 1896-1901-ig. Zeneszerzést és orgonát Koessler Jánosnál tanult, érdekessége ennek, hogy Nagyika két évig együtt járt Bartók Bélával. Kodály Zoltán és Dohnányi Ernő is ott végezte tanulmányait. Zongorát Thoman Istvannal tanult aki Lisztnek volt növendéke. 1902-ben Lipcsebe ment ahol Nikisch Arturnál /magyar származású/ végzett karmesteri tanulmányokat. Akkor már a színháznál is korrepetált. 1904-ben a Kolni Operához szerződött karmesternek. Itt működött 1906-ig majd Hannoverben 1911-ig.

Nammika Becsi tanulmányai után testvérevel aki szintén opera énekesnő akart lenni Kölnbe szerződött, és egy nap a próba tábla előtt álltak, amikor odament Nagyika is. A két lány nem tudván, hogy a jókepe fiatalember magyar nevetgelve kritizáltak. Másnap aztán a színpadon álltak amikor az ifjú karmester belépett és bemutattak a két piruló hölgynek mint az új MAGYAR karmestert! Ezután pedig Nagyika szűz vendég lett a lányok lakásán. Nammika testvére Elvira abba hagyta az éneklést és férjhez ment Simay Imre szobrász művészhez. Nagyika meg verset is írt leendő menyasszonyához és addig ostromolta, míg ő hozzá nem ment feleségül. A vers eredetije birtokomban van és íme itt:

"Egy lánykához aki haboz férjhez menni ahhoz akit szeret"

Mit ér az a nyíló róza melyből bimbó nem fakad? Ilyen meddő hervadásra karhóztatnád Te magad?
Mit érne a napsugárnak Hideg csillogó fényle? Ha nem lenne minden élet Fakasztó hő reménye Mit ér az a csabos kulso Ha hideg szívet takar? Amely onzo, rideg és rossz s boldogítani nem akar..... Mit ér mindez? A természet Haszontalan terhe csak, Szép játékszer, csecsebecse Csillogó sivar salak. Nem! Te neked szeretni kell S boldogítani engemet, Ahogy csak egy jó embernek Boldogítani lehet. Te legy az én forró napom, Aki eltet, tette hív S amíg élek, erted dobog Erted hevíl ez a szív! Te legy a viruló rózsám, ki sok szép bimbót terem, S nyilasuknak, ha fonnyadunk Együtt orulsz majd velem. S ez az orom a legnagyobb Mit nemes szerelem ad, Egyesülve nem veszítjük el Eltünk örök tavaszat
Rozsikanak Emil

Varnay Roza /Zalászentbalázs 1880 Jun 10-Budapest 1962 Május 8/

Varnay Roza /Nammika/ unnevelt opera énekesnő volt sok híres Operai alak megszemélyesítője szubrett volt de a hangverseny dobogón is nagyon keresett volt. Ahova Nagyika szerződött oda szerződött ő is és Bécsben, Kölnben, Hannoverben nagyon sikeres volt. Birtokomban van rengeteg újság kivágás melyben tehetséget értékeltek gyönyörű hangjával és rátermettségével egyetemben sajnos azonban ezek igen régiek elsárgultak és legtöbbször göt betűkkel van írva! Éneklése mellett magyaros dalokat is komponált és igen tehetséges költő is volt. Itt csatolok egy verset melyet kisfiam születése után írt 1959 Junius 7-én a címe "Stefike"

Az edes drága kis Stefike, Ismeretlen szomszédokhoz jár vizitbe, Budapesten Lenin krt hatvanegybe, Neni bacsit meglátja, Pusztát cuppant bajos dundi pózfára. Dedmamája elmondja, Hogy mit ír róla kis mamája, Mi mindent tud már, Megcsak feléves korára. Erre a hazegyhangulag kis "taltosnak" deklarálja, Csak szegény dedmamának fajja szíve banatába, Mert bizony tudja, hogy az edes "Stefikejé" Soha soha, még nem látja...

Szeretett szinte mindenféle darab papírra bölcsességeket, aforizmakat, verseket is írni, sőt nekünk gyerekeknek meséket is írt, hősé egy huncut manó volt aki mindenféle turpiságot követett el. Kitűnő enekmester Hemmike nyugdíjazása után ő vette át a Zeneakadémián az enek tanszakot 1918-1920-ig, közben otthon is tanított és korrepetált is az akkori kor híres enekesnőit mint Halász Gitta és Sándor Erzsébet, 3 gyermekük lett Edesapam Emil /1907/a legidősebb, aztán Margit /1911/majd Aurel /1914/ a legfiatalabb. Margitnak egy fia volt Benito /1932/ Aurelnak pedig két gyermeke Marianne /1939/ és Aurel /1942/

Nagyika aztán elszerződött a pesti Operához ahol mint karmester működött 1919-1926 között majd igazgatója is lett az Operának. a Városi Színháznak is egész 1945-ig működött mint karmester, attól csak zenetanítással foglalkozott. A Zeneakadémián is tanított 1922-26-ig mint karmesterképző tanár. Őt operáját adta elő az Operaház mint a "Kodály"-t, /1903/ "Monna Vanna"-t 1907, "Paolo és Francesca"-t 1912, "Don Quijote" 1917 és 1922-ben az "Ave Maria"-t. 1935-ben írta az "Enkelo dervis"-t ezt is elfogadta az opera és 1937-ben a "Liliomos herceg"-t 1942-ben a "Bizanc"-ot Herczeg Ferenc színműve után. Ez is el volt fogadva és már 1944-ben tanultak de aztán közbe jött az ostrom! 1944 "Eva borsorkány" szintén Herczeg szöveg, 1948 "Tamas templom karmagya" 1951-ben a "Naplegenda".Az operák mellett zenekari műveket, és daltételeket is írt. "Epikus szvit zenekarra" c művevel 1933-ban Pályadíjat nyert. Az ostrom után egy opera társulatot szervezett amivel bejárta az ország városait operát vitt a tömegeknek és ezzel óriási sikere is volt.

Nagyikával mindenről lehetett beszélni nagy kiterjedésű érdeklődési köre és tudása volt. Mi mehetünk hozzá mindenféle kérdéssel. Még be nem költöztünk a Terezt krt-ra hetvegen kirándulni vitt bennünket a budai hegyekbe. Ismerte minden bokor, minden fá nevét. mindezek mellett imádkozni is és "sakk nagymester" volt!

A Terezt krt-i lakás nagyon szépen volt berendezve. Emelvényeken állt id Abrányi Kornel szobra, Liszt Ferencé és a mai napig megvan még Beethoven szobra. A lakásban négy szoba volt és ha az ajtókat kinyitották egy nagy terem lett. Itt aztán csodás bankettokat rendeztek. Az asztal meissenai porcellánnal és ezüsttel volt megterítve, a falakon hírességek dedikált kepei mint Puccini, Leoncavallo, Auber, Rossini, Popper David és még sokan mások, két óriási Murillo festmény melyek gyümölcsöket évszázadokat ábrázoltak és a család kincse egy kép hátulján dedikálással "Barátim emlékére Abrányi Emilnek 1879 Parizs Miska /Ez Munkácsy Mihály volt!/"

VIRGINIA RICCI Anyukánk 1901/11/11

Anyukám családjáról sajnos igen keveset tudok. Lugo di Ravennában laktak Romagnában Vezetek nevű Ricci volt. Nagyszüleim Costante és Barbara Ricci. Anyukámnak 5 testvére volt ő volt a legfiatalabb a 6 közül. A legidősebb Nino akit nem ismertem, Antonietta aki festőművésznő volt és a Bolognai Egyetemen tanított, Aldo borkereskedő volt, Dea Opera énekesnő, és Linda aki korán meghalt. A 6 testvér közül csak ketten házasodtak, Nino neki volt egy lánya Gigliola aki nekem kedves Unoka testvérem és játszó társam volt de 14 évvel idősebb nálam, a másik Anyukám aki Nagypapam

uzleteben segedkezett mint titkarno es mindenes. Anyukamnak csodalatos esze es humor erzeke volt! Csaladunknak mar volt Olaszorszaggal kapcsolata, mert Edesapam Novere Margit egy olaszhoz ment felesegul o volt Antonio della casa Alberighi tole szuletett csaladunk legidosebb Dedunokaja Benito akivel egyutt nottem fel Dedanyank Abranyine Wein Margit Sasadi hazaban.

A haz csodas volt hatalmas kerttel korulveve elol viragos kert, hatul szolo, gyumolcsfak es zoldsegek. A kozelben a szomszedban lakott egy hazaspar, Hegyiek, ket ures telek majd a Kokereszt utca es keresztapam haza Zawadil Ede akinek nyomdaja volt o nyomtatta az osszes jegyet, szinhaz, vonat villamos stb. Gazdag ember volt es neki volt az elso kocsija az utcaban meghozza egy vilagos zold Rolls Royce! Az utcaban lefele tolunk 1936 Gazdagreti ut voltak ures telkek es egy nagy haz is a Bosnyakovits neven ismert es a mellett kedves baratnom Rozsnyai Ilona /Csopi/ ezen tul csak ures telkek voltak egeszen a Budaorsi utig.

Ezek természetesen már nem léteznek de amikor mi Benivel a könyvtár szoba előtti ablak parkanyra kiültünk ahova csak a szem ellátott hegyek voltak es alig volt haz.

Edesapam hegedu muvesz volt es egy nyaron barataival elhataroztak, hogy a vakacio alatt egy kis zenekart alakitanak amivel bejarjak az olaszorszagi tengerpartokat. Így kerültek Cerviaba ahol Anyukam Virginia Ricci csaladjával a nyári szabadsagukat élveztek. Anyukam gyonyoru volt derekig ero korom fekete hajjal szep arccal amire o azt mondta, hogy "nem voltam szep-de bajos!" A fiataloknak nem kellett sok egymasba szerettek es Oktober 15-en meg is eskudtek ez 1932-ben volt.

Edesapam a feleséget Budapestre vitte ahol Dednagyanyank /Hemmike/ aki sasadi villajaban egyedul lakott befogadta oket. A fiatal feleségnek nagy szerencseje volt, hogy szeretettel fogadtak es az, hogy az Abranyi csaladban mindenki beszelt Olaszul így nem erezte magát idegennek. O is otthon erezte magát, leven novere folytan ismerte az opera zenet, es a klasszikusokat hamar bele illeszkedett a család mindennapi eletebe.

Hemmikének már volt egy Dedunokaja Benito aki a 6 Dedunoka kozul a legidosebb volt, utana következtem en 1934-ben, 1939-ben Marianne, aztan Ocsem Emil 1940-ben Aurel 1942-ben es Livia aki a legfiatalabb a hugocskam 1942 Oktobereben pontosan 10 evel volt fiatalabb mint a legidosebb Dedunoka Benito!

Edesanyammal minden nyarat Lugoban toltottunk ezt minden evben nagy izgalom elozte meg rengeteg borond, kalap doboz stb stb. Elmentünk Cerviaba is a csodas Adria tengerpartra. Nagyszüleimet nagyon szerettem főleg Nagypapam volt igen jó barátom akivel szerettünk a piacra járni. Nagypapam cukor beteg volt így nem volt szabad neki fuget ennie amit mind a ketten nagyon szerettünk. Nagyon kert ne szóljak Nagymamanak errol, amit meg is ígertem azonban alig értünk haza amikor en kijelenttem "Nagypapa NEM evett fuget!" persze ez azonnal kiderult az ingen arulkodo edes cseppekből is!

Edesapam dolgozott jogi Doktoratussal az Elektromos Muveknél mint Titkar, es itt megalapította a vállalat igen jól menő zenekarat amivel aztan sok jötekonysagi koncertet vezényelt. O is jött minden nyaron velünk időt tolteni. Egy evben meg igen kicsi voltam egy funkcióra voltunk meghiva gondolom Olasz/Magyar egyuttmukodes volt a tárgy. Elso sorban ultunk az emelvényen maga Benito Mussolini ult több befolyasos ember tarsasagaban. En magyar ruhaba voltam oltoztetve es a beszede után egy csokor viraggal felmentem a podiumra ezt a csokrot a Ducenak atadni. O felemelt es arcon pusztult,

azután levett a melléről egy gyönyörű ezüst érmet a profil domborművel rajta és ezt a mellére tűzte. Jó nehez volt mert a vékony anyagot lehúzta. Ezt kincseim között oriztem míg aztán Anyukám 45-ben ezt több kompromitáló fényképpel a tűzbe nem dobta. Mussolini Forlì mellett lakott Anyukám városkájától 7 km-re és ismert volt a környéken még mielőtt politikai pályára lépett volna.

Ez a csoda világ és utazgatás sajnos 1939-ben véget ért és utána nem is volt alkalmunk a háború miatt Nagyszüleimet vizionlatni mikor végül is Lugoba jutottunk már 56-ot írtak és akkor már mindketten a helyi temetőben nyugodtak!

SASAD Gazdagreti út 1936

Sasadon Benito illetve Benivel csodás gyermekkorunk volt. Hatalmas kert a villa előtt remek virágos kert, a villa mögött véget nem érő gyümölcsös ott olyan gyümölcsök értek amiket ritkán láttam mint például naspolyát, mezedes lapos oszi barackot ennek palantáját Hemmike Japánból hozatta, kecske csocse szót és még sok más is. Mi reggeltől estig a kertben voltunk Benivel másztunk fára ettük a gyümölcsöket. A közeli telken csak egy visko volt és mi észrevettük hogy "szebb" volt az oszibarack mint nálunk azonnal hozzálattunk hogy átmasszunk a kerítésen! Az én lábam kicsuszott a kerítésből és fenn akadtam jól megkaristolva a rozsdás kerítés omlott oldalamból a vér. Szegény Beni nagy panikban volt mert azt hitte ezért ő lesz a felelős mert nem vigyázott rá elég! Kimostuk az inget, megszarítottuk és úgy viselkedtünk mintha semmi se történt volna! Megusztuk!! Nem tudom Beni miért félt Apukámtól mert ő soha nem emelt kezét egyikünkre sem. A szokása az volt, hogy ha valami rosszat tettünk behívott minket a fürdőszobába ahol egy piros plusz karosszék volt beültetett az ölébe és finoman megmagyarázta miért volt rossz amit csináltunk. Ez jobb volt mintha megvert volna minket mert megértettük és maskor vigyáztunk ő a szívünkre és megértésünkre hatott. Csodalatos napjaink voltak játszottunk nyáron a locsoló csövel locsolgattuk egymást. Hemmike delutánonként egy óriási harsfa alatt teázott és elfoglalt minket azzal, hogy kárteknő bogarakat például kaposzta lepkeket fogatott velünk és ezeket gondosan megszámlálva meg is díjazta. A ház gyönyörűen volt berendezve mindenhol szép bútorok. A Zene szobában egy nagy Kezdy-Kovács festmény sok Herendi és Zsolnai dísztárgy, ugyanúgy az ebédlőben is. Én megosztottam Hemmikevel a szobáját és egy divanyon aludtam. Ebben a szobában volt két nagyon szép bútor darab is egy ébenfa asztal gyöngyház lerakással, és egy ugyanilyen szekrényke is aminek a tetején Laura Petrarca szerelmének a hófehér márvány mell szobra állt! Gyönyörű volt, de nekem nagyon nem tetszett, hogy olyan sapadt volt, így egy nap ruzsot kentem a szájára! Hemmike nagyon nem örült, mert a zsiros festeket nagyon nehez volt lemosni. Ebben a szobában sok szép festmény is volt a falon köztük egy eredeti Bocklin is-töle aztán sok festményt láttam Párizsban. Ami a szobában volt egy habokból kiemelkedő arcot ábrázolt ezt nagyon nem szerettem, de Hemmike mondta, hogy sokat ér és egy különleges darab!

Csodás háztartást vezetett minden reggel behívta magához Terka néni aki a szakácsnő volt és vele beszélte meg a napi Menüt. Hetvegeken Nagyika és Nammika meg neha Unoka testvéreim is kijöttek Szüleikkel akkor még szebb volt az élet. Terka néni aztán meg hívta Matyást aki a kertész volt. Ő családjával a ház alatt hátul a földszinten lakott feleségével és 20 éves lányával ok a ház körül segítettek mikor hol volt szükseg rájuk. Matyas pedig szedte a kertből az aznapi étkezéshez szükseges zöldségeket. Lakásuk mellett volt a borpince ahol hordokban álltak a jobbnál jobb házi borok. Matyas nagy barátom volt Anyukám szerint minden reggel hívtam őt a pergola lépcsőjén állva alig tudtam beszélni, és nyújtottam a kezem, hogy azt megcsokolja! Csak ezután kezdődött el a napom! Ez a család egészen 1947-ig velünk volt amikor már nem tudtuk az óriási kertet és házat fenntartani és

Hemmike eladta a hazat.

Meg nem jartam iskolaba amikor Matyas lanyja Ilonka miatt alapos pacba jutottam: Apukam cigarettazott es un Sport cigarettat szivott. Ez egy 20-as csomag volt piros dobozban szines zaszlok voltak rajta igen szep volt. Ez mindig a zongora tetejen allt. Ilonka rabirt arra, hogy ebbol vegyek el egy parat, hogy megprobaljunk cigarettazni! A tyuk udvarban volt egy kis fa haz egy kinti WC ide mentunk be cigarettastul. En a nagy izgalomban elfeledkeztem arrol, hogy Zsuzsi neni jott zongora orat tartani. Anyukam keresett a hazban, a kertben sehol nem talalt, mig a pergolarol meglatta a fustben allo hazikot. Persze azonnal lejott es kinyitatta velem az ajtot amin kihompolygott a fust! Olaszul kiabalt ram, hogy leheljek ra ami meg is tortent es akkor kaptam egy alapos pofont! Ezert aztan 5 evesen mar cigarettaztam de utana soha eletemben!!

Zsuzsi neni tanitott zongorazni a vezetek nevere mar nem emlekszem de o zongorazott a Ballet iskolaban. Ide ketszer egy heten vitt el Anyukam ezt nagyon szerettem es szerinte szinte alig jartam amikor beirattak. Eredetileg Brada Ede Tanciskolaja volt amit aztan fia Rezso vett at. /Az o halala utan meg felesege Rozsi neni/ /A falakon Ottrubai Melinda, Kalman Etelka es sok akkor hires ballerina kepei diszelegtek!/ Mar 4 evesen szerepeltem egy vizsga eloadason mint "Amor" szerepem az volt, hogy a felnyilo fuggonyt nyilaztam es szaladgaltam ahogy nyilt. Persze kis ruhacsokban nagyon edes lehettem es a szulok cukorkakat dobaltak a szinpadra. Ezt a ruhacsokamba gyomoszoltem es rohantam ki lerakni aztan ujra be hogy ujjonon megtomjem magam a cukrokkal. Persze a szulok jokat nevettek rajtam es egyre tobb cukorkat dobtak fel en meg mindet felszedtem! Voltam Tudor is egy vizsga eloadason ahol verset is kellett mondanom: "Nevem Dudor vagyis Tudor jo az ilyen oreg butor" Mas vizsgan japan tancot tancoltam es imadtam minden lecket. Rezso csodas tancos es koreografus volt es remek tanar, Edesapamnak nagyon jo barátja. A lecke utan felmentunk Anyukammal a Terez krt-i lakasba ahol Nagyika es Nammika eltek. Ide jott ebедelni szeretett Nagybatyam Aurel aki egy kozeli Ugyvedei irodaban dolgozott. O csodasan oltozkodott es mindig ugy nezett ki mint akit skatulyabol huztak ki. Habselyem monogramos ingek remek oltonyok! Egyszer ebедre paradicsom leves volt es mig vartuk, hogy felszolgajjon Annus neni aki Nagyszuleim szakacsneja volt szalvetaval dobaltuk egymast. Aurel tanyerjaban mar ott volt a leves amikor en dobtam a szalvetat es ez a tanyerjaban landolt! Persze a habselyem ing latta ennek karat es mondhatom szeretett Nagybatyam nem orult!!

1940-ben nagy orom erte a csaladot megszületett Emil az Ocsikem! Elmentunk Anyukamat meglatogatni a Korhazban elegansan fekudt gyonyoruен feloltozve es majdnem elajult amikor engem meglatott! Mig o naponta csavarta a hajamat es mindig szepen oltoztetett meg otthon is ahol voltak specialis otthoni ruhaim koztuk egy flanel piros es kek kockas mintaju egyszeru ruhacska. Hemmike oltoztetett a nagy elmenyre, hogy lathatom Ocsikemet, de a kimeno ruha helyett egy hazi ruhat adott ram, a hajamat meg befonta es ket fulemre erositette mint ahogy akkor divatos diabolot!! Anyukam azt se tudta hova legyen szegyeneben es meglepeteseben ahogy en kineztem! Persze mosolyognia kellett mert imadta Hemmiket!